

РЕШЕНИЕ

№ 2265

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в открито заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **51** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.128а от АПК.

Предявен е установителен иск с правно основание чл.128, ал.1, т.8 от АПК.

Образувано е по искова молба на В. Л. П. за обявяване нищожността на решение № 3386/19.05.2022г. постановено по адм. дело № 745/2022г. на Административен съд София-град, чието тълкуване е отхвърлено с решение № 5147/28.07.2022г. по адм. дело № 745/2022г. на Административен съд София-град.

Въведените твърдения за невалидност на съдебния акт са, че волята на съда е абсолютно неразбираема и не може да бъде разкрита дори и по пътя на тълкуването. В изпълнение на решение № 3386 от 19.05.2022 г. по адм. дело № 745/2022 г., ищецът подал молба с вх. № 53-06-8685/24.10.2022 г., като е поискал да бъде прекратено изпълнително дело №[ЕИК]/2017г. и да бъдат вдигнати всички наложени обезпечителни мерки. С разпореждане на публичния изпълнител при ТД на НАП С. с изх. № 53-06-8685-39/07.11.2022 г. е било отказано прекратяване на производството, като органът се мотивирал с постановеното съдебно решение № 3386 от 19.05.2022 г. по адм. дело № 745/2022 г. по описа на АССГ, но не ставало ясно какво той е разбрал от това решение, защото било очевидно, че „ОНАР“ ЕООД - заличен търговец не може да има задължения след това решение. Счита, че ако волята на съда е била разбираема и ясна, то тогава защо публичният изпълнител е отказал да прекрати производството по изпълнителното дело спрямо длъжника „ОНАР“ ЕООД - заличен търговец. Междувременно по изпълнително дело №[ЕИК]/2021 г. от ищеца е била принудително събрана цялата сума, определена с разпореждане за изпълнение изх. №

C210022-155-0000002/10.02.2021 г. по изп. дело №[ЕИК]/2017 г.

Разпореждане с изх. № 53-06-8685-39/07.11.2022 г. било пряко доказателство, че според публичният изпълнител „ОНАР“ ЕООД - заличен търговец, имал публични задължения към 07.11.2022г. Това обстоятелство се потвърждавало с още по-голяма яснота от решение № ЖБ-28/08.11.2022 г., решение № ПИ-430/24.11.2022 г. и решение № ЖБ-29/16.12.2022 г. на директора на ТД на НАП С., от които се установявало, че всички събрани от ищеца суми са отразени от публичния изпълнител за погасяване на несъществуващите задължения по партидата на „ОНАР“ ЕООД - заличен търговец. От органите на НАП волята на съда е била тълкувана в смисъл, противоположен на посочения в решение № 3386 от 19.05.2022г. по адм. дело № 745/2022 г. и решение № 5147 от 28.07.2022 г. на Административен съд София град.

В проведеното открито заседание на 22.03.2024г. ищецът се представлява от адв. П. Ч., който моли исковата претенция да бъде уважена и да се прогласи нищожността на съдебния акт.

Ответникът – директор на ТД на НАП - С., чрез процесуален представител юрк. К. Р. е депозирал писмен отговор на 09.02.2024г., в който се излагат доводи за неоснователност на предявения иск. По същество се претендира да бъде отхвърлен иска за обявяване нищожност на решение № 3386/19.05.2022 г. по адм. дело № 745/2022 г. по описа на 64 състав на съда.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на иска.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: С разпореждане № 53-06-8685-5/20.12.2021 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С. е прието, че не са налице основанията по чл. 225 ДОПК за прекратяване производството по изпълнително дело №[ЕИК]/2017г. Постановеният отказ е във връзка с подадена от В. П. молба за прекратяване на изпълнителното производство, образувано срещу „Онар“ ЕООД- заличен търговец ЕИК[ЕИК] на основание чл.225, ал.1, т.7 ДОПК във вр.чл.36 ДОПК.

С решение № ПИ-7/11.01.2022 г. на директора на ТД на НАП- С. е отхвърлена жалбата на В. Л. П. срещу цитираното по-горе разпореждане от 20.12.2021 г. на публичния изпълнител.

С решение № 3386 от 19.05.2022г. по адм. дело № 745/2022г. на Административен съд София град, I-во отд., 64 състав е отхвърлена жалбата на В. Л. П. срещу решение № ПИ-7/11.01.2022 г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение неговата жалба срещу разпореждане № е53-06-8685-5/20.12.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП- С.. Решението на съда е окончателно.

В. Л. П. е подал молба вх. № 23220/21.06.2022г. за тълкуване на съдебното решение, като е изложил, че съществува противоречие между мотивите и диспозитива на акта.

С решение № 5174/28.07.2022г., постановено в производството по чл.251 ГПК във вр. чл. 175, ал.1 АПК е отхвърлена молбата на В. Л. П. за тълкуване на решение № 3386 от 19.05.2022г., както и за поправка на очевидна фактическа грешка в този акт. В мотивите на решението е изложено, че „в диспозитива на постановеното по дело решение недвусмислено е посочено, че жалбата следва да бъде отхвърлена. В мотивите на съда волята му е пределно ясна. Жалбоподателят е солидарен длъжник на „Онар“ ЕООД, поради което дори и ако производството по отношение на последния е

прекратено, то това не би било основание за прекратяване на изпълнителното производство спрямо жалбоподателя. Следва да се отбележи, че солидарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана на самостоятелно основание. Следва да се отбележи и това, че на основание чл. 122, ал. 2 ЗЗД /цитиран и в оспореното решение/ солидарният длъжник не може да противопостави на кредитора личните възражения на своите съдлъжници. В този смисъл са и изложените мотиви относно това, че прекратяването на производството на солидарния длъжник „Онар“ ЕООД не води автоматично до извода, че следва да се прекрати производството срещу солидарния длъжник В. Л. П.“.

В. Л. П. е подал молба вх. № 5050/07.02.2023г. за отмяна на влязлото в сила горепосочено решение № 3386 от 19.05.2022г. на 64 състав на съда. Това искане за отмяна основание чл.239, т.1 АПК е отхвърлено с решение № 9659/16.10.2023г. по адм. дело № 2220/2023г. на ВАС на РБ, VIII-мо отделение.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град формира следните правни изводи:

Предявеният иск с правно основание чл.128, ал.1, т.8 от АПК е НЕСНОВАТЕЛЕН.

Нищожността е най - тежкия порок на съдебното решение, за който липсва законова дефиниция, а в трайно утвърдената съдебна практика се приема, че нищожно е решението, когато е постановено извън правораздавателната власт на съда, в незаконен състав, при неспазване на писмената форма или при неразбираемост на волята на съда до степен, че да не може да бъде разкрита по пътя на тълкуването.

Ищецът В. Л. П. счита за настъпил този най- тежък порок на съдебния акт, защото волята на съда е абсолютно неразбираема, както за страните по делото, така и за всички органи, които са натоварени с неговото изпълнение.

В атакувания съдебен акт - решение № 3386/19.05.2022 г. по адм. дело № 745/2022 г. на 64 състав на съда повече от ясно и недвусмислено е посочено следното: „Съображенията, изложени в разглежданата жалба относно приложимостта на чл. 739, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 632, ал. 4 ТЗ и тълкувателно решение № 2/2018 г. по т. д № 2/2018 г. принципно са верни; те се основават на правилно тълкуване на нормите, но следва да се отбележи, че те са относими спрямо длъжника „Онар“ ЕООД. Единственото неправилно заключение е това, че изобщо е погасено задължението, за събиране на което е образувано изпълнителното дело. Това задължение е погасено само спрямо „Онар“ ЕООД. Спрямо жалбоподателя то не е погасено. Този извод следва от правната същност на солидарната отговорност, регламентирана в чл. 122, ал. 1 и 2 ЗЗД „Кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от когото и да е от длъжниците“. Предявяването на иск срещу един солидарен длъжник не засяга правата на кредитора спрямо останалите съдлъжници. В този смисъл следва да се тълкува и нормата на чл. 168, т. 6 ДОПК. Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна“. Волята на съда, обективизирана в диспозитива на акта е: „отхвърля жалбата на В. П. срещу решение № ПИ-7/11.01.2022г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу разпореждане за отказ да се прекрати производството по принудително изпълнение № 53-06-8685-5/20.12.2021г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП- С.“.

Волята на съда както в мотивите, така и в диспозитива е ясно изразена и базирана на относимите правни норми. Не буди никакво съмнение, че волята на съда е именно да се отхвърли жалбата на В. П. срещу административния акт на директора на ТД на

НАП-С., като е налице съответствие между мотивите и диспозитива. Проверка относно правилността на процесния съдебен акт е недопустима в настоящото производство.

Не се констатира неразбираемост на акта, тъй като волеизявлението на съдебния състав е недвусмислено и от него може да се извлече категоричната воля на съда за неоснователност на оспорването на решение № ПИ-7/11.01.2022г. на директора на ТД на НАП-С..

Волята на съда да отхвърли жалбата на В. Л. П. срещу решение № ПИ-7/11.01.2022г. на директора на ТД на НАП-С. е така формулирана, че не остават никакви съмнения относно нейното действително съдържание. Абсолютна неразбираемост на волята на съда е основание за прогласяване нищожността на решението, само ако същата не може да бъде изведена по пътя на тълкуването /чл.251 ГПК/ или чрез поправка по чл.247 от ГПК. В случая, В. Л. П. е сезирал съда с молба за тълкуване, която е била отхвърлена с влязло в сила решение № 5147/28.07.2022г. Дори и само хипотетично да се приеме, че мотивите на съда са били неправилни, това не води до най-тежкия порок на решението.

Не се споделят твърденията на ищеца, че за публичния изпълнител е останала неразбираема волята на съда, защото с разпореждане № 53-06-8685-39/07.11.2022г. е отказал да прекрати изпълнителното производство по дело №[ЕИК]/2017г. След като ищецът счита, че и решение № ПИ-430/24.11.2022г. на директора на ТД на НАП-С., с което е потвърдено разпореждане № 53-06-8685-39/07.11.2022г. е незаконосъобразен акт, за В. Л. П. е съществувала процесуалната възможност да го оспори по реда на чл.268 ДОПК. В настоящото производство, имащо за предмет валидността на решение № 3386 от 19.05.2022г., не може да се отправят указания как да се приложи този съдебен акт, както и да се дават разяснения досежно неговото изпълнение.

В случая е постановен съдебен акт № 3386 от 19.05.2022г. по същество на спора, в писмена форма, от надлежен съд и законен едноличен състав /чл.164 АПК/, в рамките на законовите му правомощия и изразената с него воля на правораздавателния орган да разреши спора, с който е бил сезиран, е понятна и разбираема. При изпълнението на посочените изисквания, утвърдени от теорията и съдебната практика, този акт е действителен.

Предявеният установителен иск е изцяло недоказан на въведените в исковата молба основания, поради което следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора и заявеното искане на представителя на ответника за присъждане на направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК. Ищецът следва да му възстанови сумата от 100.00 (сто) лева, определена на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. чл.37, ал.1 от ЗПП. Сумата следва да бъде платена на НАП, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите.

Мотивиран от горното и на основание чл. 128, ал.1, т.8 от АПК

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 22 състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ иска на В. Л. П., с ЕГН [ЕГН], за обявяване нищожността на решение № 3386/19.05.2022г. постановено по адм. дело № 745/2022г. на Административен съд

София-град, чието тълкуване е отхвърлено с решение № 5147/28.07.2022г. по адм. дело № 745/2022г. на Административен съд София-град.

ОСЪЖДА В. Л. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.4, ап.31 да заплати на Националната агенция за приходите, с адрес: [населено място], [улица] сумата 100 /сто/ лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: